

Barraca codi 12402

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Serrat del Clapers
Emplaçament: A l'extrem de migdia del serrat, prop del camí antic de Granera a Sant Llorenç Savall
Alçada: 748m

Coordenades:

Latitud: 41.71257
Longitud: 2.06443
UTM Est (X): 422170
UTM Nord (Y): 4618287

Classificació

Número de fitxa: 08095-283
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Completament enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00600032
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada a l'est. La seva planta és ovalada i està completament enderrocada, restant només les dues filades inicials de l'estructura. No ha estat restaurada i queda força afectada i amagada per l'abundant vegetació que caracteritza la zona, que alhora fa difícil el seu accés.

Observacions:

Les dades i les imatges han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

